

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

P8_TA(2014)0007

Wolność słowa i zgromadzeń w Egipcie**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie wolności słowa i zgromadzeń w Egipcie (2014/2728(RSP))**

(2016/C 224/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Egiptu, a w szczególności rezolucję z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie sytuacji w Egipcie ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie wolności prasy i mediów na świecie ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. pt. „Europejska polityka sąsiedztwa: dążenie do wzmocnienia partnerstwa. Stanowisko Parlamentu Europejskiego w sprawie sprawozdań za rok 2012 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając unijne wytyczne dotyczące wolności słowa w internecie i poza nim z dnia 12 maja 2014 r.,
- uwzględniając unijne wytyczne dotyczące obrońców praw człowieka,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton na temat Egiptu, a w szczególności jej uwagi po posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych w dniu 23 czerwca 2014 r. w sprawie wyroków dla dziennikarzy telewizji Al-Dżazira oraz wyroków śmierci dla ponad 180 osób w mieście Al-Minja,
- uwzględniając wstępne oświadczenie przedstawicieli unijnej misji obserwacji wyborów prezydenckich w Egipcie z dnia 29 maja 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego delegacji Parlamentu Europejskiego do unijnej misji obserwacji wyborów prezydenckich w Egipcie z dnia 29 maja 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenia sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-moona oraz wysokiej komisarz ONZ do spraw praw człowieka Navi Pillay z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie kar więzienia dla kilku dziennikarzy oraz potwierdzenia wyroków śmierci dla kilkunastu członków i zwolenników Bractwa Muzułmańskiego,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Egiptem z 2001 r., który wszedł w życie w 2004 r. i został umocniony planem działania z 2007 r., a także sprawozdanie Komisji z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie postępów w jego wdrażaniu,
- uwzględniając konstytucję Egiptu przyjętą w referendum w dniach 14–15 stycznia 2014 r., w szczególności artykuły 65, 70, 73, 75 i 155 tej ustawy zasadniczej,
- uwzględniając egipską ustawę 107 z dnia 24 listopada 2013 r. o prawie do zgromadzeń publicznych, pochodów i pokojowych demonstracji,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego stroną jest Egipt,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0100.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0470.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0274.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0446.

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

- A. mając na uwadze, że wolność słowa i wolność zgromadzeń stanowią niezbędne filary demokratycznego i pluralistycznego społeczeństwa; mając na uwadze, że wolność prasy i mediów jest kluczowym elementem demokracji i otwartego społeczeństwa; mając na uwadze, że egipska konstytucja przyjęta w 2014 r. chroni podstawowe wolności, w tym wolność słowa i zgromadzeń;
- B. mając na uwadze, że w Egipcie wciąż bardzo często dochodzi do naruszeń podstawowych wolności i praw człowieka, w tym ze strony władz krajowych, wojska i służb bezpieczeństwa oraz innych grup, które dopuszczają się aktów przemocy, podżegania, nawoływania do nienawiści, napastowania, zastraszania i cenzury wobec przeciwników politycznych, pokojowych demonstrantów, dziennikarzy, blogerów, związkowców, działaczy ruchów obywatelskich i mniejszości; mając na uwadze, że wolność zrzeszania się, wolność zgromadzeń i wolność słowa pozostają obszarami szczególnej uwagi od lipca 2013 r.; mając na uwadze, że w raporcie Freedom House na temat wolności na świecie za 2014 r. uznano Egipt za kraj, w którym nie ma wolności;
- C. mając na uwadze, że wolność prasy i mediów oraz wolność cyfrowa są regularnie i coraz częściej obiektem ataku ze strony rządu egipskiego; mając na uwadze, że atakuje się i cenzuruje dziennikarzy, agencje prasowe, media społecznościowe oraz internet; mając na uwadze, że media egipskie są ogromnie spolaryzowane (podzielone na frakcje za i przeciw Mursiemu), co zwiększa polaryzację społeczeństwa egipskiego; mając na uwadze, że według organizacji Reporterzy bez Granic aresztowano co najmniej 65 dziennikarzy, a 17 jest wciąż przetrzymywanych; mając na uwadze, że od lipca 2013 r. w Egipcie zabito co najmniej sześciu dziennikarzy;
- D. mając na uwadze, że w dniu 23 czerwca 2014 r. dwudziestu dziennikarzy egipskich i zagranicznych, w tym dziennikarze telewizji Al-Dżazira: Australijczyk Peter Greste, Egipcjanin z obywatelstwem kanadyjskim Mohamed Fahmy oraz Egipcjanin Baher Mohamed, a także zaoznicznie obywatelka Holandii Rena Netjes, zostało skazanych na siedem do dziesięciu lat więzienia; mając na uwadze, że oskarżono ich o „fałszowanie obrazu wydarzeń” oraz o przynależność do organizacji terrorystycznej lub wspieranie jej; mając na uwadze, że dziennikarzy zamyka się i nazywa przestępcami lub terrorystami za to, że po prostu wykonują swoją pracę; mając na uwadze, że Renę Netjes oskarżono fałszywie o pracę dla Al-Dżaziry;
- E. mając na uwadze, że wielu świadków wskazało na rozmaite nieprawidłowości i przypadki niekompetencji w trakcie procesu sądowego; mając na uwadze, że w procesie tym uczestniczyli obserwatorzy międzynarodowi, w tym przedstawiciele ambasad niektórych państw członkowskich UE; mając na uwadze, że wysoki komisarz ONZ do spraw praw człowieka Navi Pillay określiła ten proces jako „pełen nieprawidłowości proceduralnych i sprzeczny z międzynarodowym prawem praw człowieka”; mając na uwadze, że prezydent Egiptu Abd al-Fattah as-Sisi przyznał niedawno, że wspomniane wyroki miały negatywne konsekwencje oraz dodał, iż żałuje, że aresztowani nie zostali deportowani natychmiast po aresztowaniu, a zamiast tego zostali postawieni przez sądem; mając na uwadze, że procedura apelacji od tych wyroków może ciągnąć się miesiącami;
- F. mając na uwadze, że odkąd armia egipska przejęła władzę w lipcu 2013 r. w Egipcie zatrzymano tysiące protestujących i więźniów sumienia; mając na uwadze, że do aresztowań i arbitralnych zatrzymań dochodziło również po wyborze prezydenta Abd al-Fattaha as-Sisiego w maju 2014 r.; mając na uwadze, że w dniu 11 czerwca 2014 r. wyrokiem sądu skazano Alaa Abdela Fattaha, czołowego aktywistę, który odegrał wiodącą rolę w rewolucji z 2011 r., oraz inne osoby na piętnaście lat więzienia pod zarzutem złamania ustawy 107 o prawie do zgromadzeń publicznych, pochodów i pokojowych demonstracji z 2013 r. (ustawy o protestach); mając na uwadze, że inni czołowi aktywiści, w tym Mohamed Adel, Ahmed Douma, Mahienour El-Massry i Ahmed Maher, a także prominentne działaczki na rzecz praw kobiet, takie jak Yara Sallam i Sana Seif, wciąż przebywają w areszcie; mając na uwadze, że w dniu 28 kwietnia 2014 r. sąd doraźny w Kairze zdelegalizował młodzieżowy Ruch 6 Kwietnia;
- G. mając na uwadze, że przedstawiciele rządu przyznali, że od stycznia 2014 r. władze zatrzymały co najmniej 16 000 osób, w tym 1 000 demonstrantów, a wielu ludzi aresztowano za to, że korzystali ze swojego prawa do swobodnego gromadzenia się, stowarzyszenia i wyrażania opinii lub za rzekome związki z Bractwem Muzułmańskim; mając na uwadze, że w trakcie protestów i starć aresztowano również setki studentów;
- H. mając na uwadze, że od lipca 2013 r. w wyniku nadmiernego i arbitralnego użycia siły przez oddziały bezpieczeństwa zginęło około 1 400 demonstrantów; mając na uwadze, że za te i inne nadużycia wobec protestujących nie wyciągnięto w ostatnim roku konsekwencji wobec żadnego funkcjonariusza sił bezpieczeństwa; mając na uwadze, że w powszechnej opinii ustanowiona w grudniu 2013 r. komisja śledcza nie przeprowadziła jak dotąd szczegółowego, wiarygodnego i bezstronnego śledztwa w sprawie brutalnych zdarzeń, jakie miały miejsce od lipca 2013 r.;

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

- I. mając na uwadze, że artykuł 65 egipskiej konstytucji gwarantuje wolność myśli i opinii oraz stanowi, że każda osoba ma prawo do wyrażania swojej opinii werbalnie, pisemnie, za pomocą obrazów lub jakiegokolwiek innej formy wypowiedzi i publikacji; mając na uwadze, że w swoim wstępnym oświadczeniu przedstawiciele unijnej misji obserwacji wyborów prezydenckich w Egipcie w maju 2014 r. stwierdzili, że choć nowa konstytucja określa szeroki katalog praw podstawowych, poszanowanie tych praw jest dalekie od założeń ustawy zasadniczej, a w kraju można zaobserwować ogólną atmosferę ograniczonej wolności słowa, która prowadzi do autocenzury dziennikarzy;
- J. mając na uwadze, że artykuł 73 egipskiej konstytucji stanowi, że obywatele – po przedstawieniu odpowiedniego powiadomienia – mają prawo do organizowania spotkań publicznych, marszów, demonstracji i wszelkich innych pokojowych form protestu, przy czym zakazane jest posiadanie przy sobie jakiegokolwiek broni, a także mają prawo do pokojowych zgromadzeń prywatnych bez konieczności uprzedniego powiadomienia, a siły bezpieczeństwa nie mogą uczestniczyć w tych zgromadzeniach, kontrolować ich ani podsłuchiwać; mając na uwadze, że przyjęcie w listopadzie 2013 r. ustawy 107 o prawie do zgromadzeń publicznych, pochodów i pokojowych demonstracji (ustawy o protestach), która nakłada ograniczenia na demonstracje i zgromadzenia publiczne i daje siłom bezpieczeństwa przyzwolenie na użycie wobec protestujących nadmiernej siły, stanowi poważne zagrożenie dla wolności zgromadzeń;
- K. mając na uwadze, że na mocy ustawy o protestach w ostatnich kilku miesiącach rozpędzono pokojowe protesty i aresztowano wielu demonstrantów; mając na uwadze, że 21 czerwca 2014 r. policja rozpędziła uczestników pokojowego marszu w Heliopolis, którzy domagali się uchylecia ustawy o protestach i uwolnienia osób zatrzymanych na jej podstawie, a tego samego dnia aresztowała ponad 50 osób w związku z tym wydarzeniem; mając na uwadze, że ponad 20 z nich wciąż jest przetrzymywanych i grozi im proces sądowy;
- L. mając na uwadze, że artykuł 75 egipskiej konstytucji stanowi, że wszyscy obywatele mają prawo do zakładania pozarządowych stowarzyszeń i fundacji na zasadach demokratycznych; mając na uwadze, że egipskie organizacje społeczeństwa obywatelskiego wyraziły niedawno głębokie zaniepokojenie najnowszą wersją ustawy o organizacjach pozarządowych, która umożliwia pełną kontrolę nad grupami obywatelskimi i podporządkowuje je organom bezpieczeństwa i organom administracyjnym, a także umożliwia karanie obrońców praw człowieka;
- M. mając na uwadze, że we wrześniu 2013 r. egipskie władze tymczasowe zdelegalizowały Bractwo Muzułmańskie, uwięziły jego przywódców, zajęły jego majątek, zamknęły należące do niego środki przekazu i uznały członkostwo w bractwie za przestępstwo; mając na uwadze, że 21 czerwca 2014 r. sąd egipski potwierdził wyroki śmierci dla 183 członków i zwolenników Bractwa Muzułmańskiego skazanych we wcześniejszym procesie grupowym; mając na uwadze, że wyroki te stanowią wynik szeregu postępowań dochodzeniowych i sądowych pełnych nieprawidłowości proceduralnych i sprzecznych z prawem międzynarodowym;
- N. mając na uwadze, że ostatnie działania wymiaru sprawiedliwości podają w poważną wątpliwość niezależność systemu sądownictwa oraz jego zdolność do pociągania winnych do odpowiedzialności; mając na uwadze, że w szczególności wyroki orzekające karę śmierci mogą osłabić szanse na długoterminową stabilność w Egipcie;
- O. mając na uwadze, że artykuł 155 egipskiej konstytucji stanowi, że po konsultacji z Radą Ministrów prezydent republiki może podjąć decyzję o ulaskawieniu lub złagodzeniu kary;
- P. mając na uwadze, że praworządność, podstawowe wolności i prawa człowieka, jak również sprawiedliwość społeczna i wyższy standard życia obywateli stanowią kluczowe elementy przemian w kierunku otwartego, wolnego, demokratycznego i dostatniego społeczeństwa egipskiego; mając na uwadze, że niezależne związki zawodowe i organizacje społeczeństwa obywatelskiego mają do odegrania niezmiernie istotną rolę w tym procesie, a wolne media stanowią kluczowy element społeczeństwa w każdej demokracji; mając na uwadze, że kobiety egipskie wciąż znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji w obecnym okresie przemian politycznych i społecznych w kraju;
- Q. mając na uwadze, że zgodnie ze zmienioną europejską polityką sąsiedztwa, a zwłaszcza z podejściem „więcej za więcej”, poziom i zakres zaangażowania UE w Egipcie powinien opierać się na systemie zachęt, a tym samym powinien być uzależniony od postępów tego kraju w obszarze demokracji, praworządności, praw człowieka i równouprawnienia płci;
1. zdecydowanie potępia wszelkie akty przemocy, podżegania, nawoływania do nienawiści, napastowania, zastraszania i cenzury ze strony władz krajowych, wojska, służb bezpieczeństwa i innych grup w Egipcie wobec przeciwników politycznych, pokojowych demonstrantów, dziennikarzy, blogerów, związkowców, działaczy ruchów obywatelskich i mniejszości, a także wzywa do natychmiastowego zaprzestania tego rodzaju działań; przypomina rządowi egipskiemu, że jest on odpowiedzialny za zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim obywatelom niezależnie od ich poglądów politycznych, przynależności politycznej lub wyznania, a także za zadbanie o to, by można było korzystać z wolności zgromadzeń, wolności zrzeszania się, wolności słowa i wolności prasy bez arbitralnych ograniczeń i cenzury w kraju; wzywa władze egipskie, by zobowiązały się do dialogu, niestosowania przemocy oraz wprowadzenia pluralistycznego systemu rządów;

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

2. wyraża głębokie zaniepokojenie serią niedawnych wyroków sądowych w Egipcie, w tym orzeczonymi 23 czerwca 2014 r. długimi karami więzienia dla trzech dziennikarzy Al-Dżaziry i 11 innych oskarżonych sądzonych zaocznie, a także potwierdzeniem wyroków śmierci dla 183 osób;
3. wyraża niepokój z powodu coraz ostrzejszych działań i fizycznych ataków na media i społeczeństwo obywatelskie w Egipcie, które ograniczają ich zdolność do swobodnego działania; potępia nękanie, przetrzymywanie i oskarżanie dziennikarzy krajowych i zagranicznych oraz działaczy społeczeństwa obywatelskiego, w tym blogerów, za to, że po prostu wykonują swoją pracę; ponownie wzywa do niezwłocznego przeprowadzenia niezależnych, poważnych i bezstronnych śledztw dotyczących przypadków niewspółmiernego użycia siły przeciwko nim oraz arbitralnych zatrzymań przez siły bezpieczeństwa i władze państwowe, a także do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności;
4. ubolewa nad cenzurowaniem mediów i internetu oraz nad ograniczonym dostępem do niektórych blogów i sieci społecznościowych; potępia prześladowania, jakich doświadcza szereg gazet i mediów audiowizualnych;
5. wzywa władze egipskie, aby natychmiast i bezwarunkowo uwolniły wszystkich zatrzymanych lub skazanych za to, że w sposób pokojowy korzystali z przysługującej im wolności słowa i zrzeszania się, a także wszystkich obrońców praw człowieka; wzywa egipskie władze sądownicze do zadbania o to, by wszystkie postępowania sądowe w kraju spełniały kryteria wolnego i sprawiedliwego procesu oraz by przestrzegano praw oskarżonych; wzywa władze egipskie, aby zarządziły przeprowadzenie niezależnych i bezstronnych śledztw dotyczących wszelkich zarzutów o niewłaściwe traktowanie oraz aby zadbały o to, by wszyscy zatrzymani mieli dostęp do niezbędnej pomocy medycznej;
6. podkreśla, że egipska ustawa antyterrorystyczna również była wykorzystywana do wydawania wyroków skazujących w wielu sprawach; wzywa prezydenta do niezwłocznego podjęcia działań, w tym do skorzystania z konstytucyjnego prawa do ułaskawienia, w celu zadbania o to, by żaden wyrok śmierci nie został wykonany i by w Egipcie nie można było nikogo zatrzymać na podstawie orzeczenia wydanego w postępowaniu sądowym, które nie spełnia wymienionych wyżej wymogów; wzywa władze do natychmiastowego wprowadzenia oficjalnego moratorium na wykonywanie kary śmierci jako pierwszego kroku na drodze do jej zniesienia;
7. wzywa właściwe władze egipskie do uchylecia lub zmiany ustawy o protestach oraz do rewizji nowej ustawy o organizacjach pozarządowych przedstawionej przez Ministerstwo Solidarności Społecznej, zgodnie z artykułami 65, 73 i 75 egipskiej konstytucji, normami międzynarodowymi oraz zobowiązaniami międzynarodowymi Egiptu, a także do zadbania o to, by istniejące i przyszłe przepisy krajowe były zgodne z konstytucją i tymi normami i zobowiązaniami;
8. przypomina, że nowo przyjęta konstytucja Egiptu uutorowała drogę do zbudowania kraju, który przestrzega zasad wolności i demokracji oraz wspiera poszanowanie praw i sprawiedliwość na co dzień; przypomina rządowi egipskiemu, że wolność słowa, wolność prasy i wolność cyfrowa, a także prawo udziału w pokojowych demonstracjach to podstawowe prawa człowieka w demokracji, uznane w nowej egipskiej konstytucji;
9. przypomina właściwym władzom egipskim o ich prawnych zobowiązaniach krajowych i międzynarodowych oraz wzywa prezydenta Abd al-Fattaha as-Sisiego i rząd egipski do priorytetowego potraktowania kwestii ochrony i propagowania praw człowieka oraz do zagwarantowania, że sprawcy naruszeń praw człowieka zostaną pociągnięci do odpowiedzialności;
10. wzywa właściwe władze egipskie do zmiany kursu i podjęcia konkretnych kroków w celu zadbania o to, by przepisy nowej konstytucji dotyczące podstawowych praw i wolności, w tym wolności słowa i zgromadzeń, zostały w pełni wdrożone, pokazując, że przestrzegają praw człowieka i zasad państwa prawa oraz rozpoczynając od natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia więźniów sumienia;
11. podkreśla znaczenie podstawowej zasady demokracji, jaką jest podział władzy, oraz fakt, że nie można wykorzystywać władzy sądowniczej jako instrumentu represji i prześladowania politycznego; proponuje przeprowadzenie reformy władzy sądowniczej, aby zapewnić rzeczywisty podział władzy, który doprowadziłby do niezależnego i bezstronnego wymiaru sprawiedliwości;
12. zachęca przedstawicieli delegatury UE i ambasad państw członkowskich UE w Kairze do obecności na znaczących politycznie procesach sądowych egipskich i zagranicznych dziennikarzy, blogerów, związkowców i działaczy społeczeństwa obywatelskiego;

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

13. ubolewa nad faktem, że pomimo nowej ustawy o wykorzystywaniu seksualnym wciąż narasta przemoc wobec kobiet, szczególnie w sferze publicznej, o czym świadczą dziesiątki przypadków gwałtów i przemoc seksualnej w trakcie protestów; wzywa władze egipskie, aby zaprzęstały karania osób LGBT za wyrażanie swojej orientacji seksualnej oraz za korzystanie z prawa do zgromadzeń, na mocy „ustawy o walce z rozwiązłością”, a także do uwolnienia wszystkich osób LGBT aresztowanych i uwięzionych na mocy tej ustawy; wzywa rząd egipski, aby przyjął krajowe strategie na rzecz walki z przemocą wobec kobiet i osób LGBT oraz na rzecz eliminacji wszelkich form dyskryminacji i aby w całym tym procesie zadbał o rzeczywiste konsultacje z grupami walczącymi o prawa kobiet i osób LGBT oraz z innymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, a także o rzeczywisty udział tych grup i organizacji;

14. potwierdza, że wolność prasy i mediów stanowi kluczowy element demokracji i otwartego społeczeństwa i w związku z tym powinna być jednym z głównych obszarów działań UE związanych z Egiptem, podejmowanych w ramach szerszej, spójnej strategii UE, która powinna skupiać się na zwiększeniu praw, wolności i możliwości Egipcjan w miarę rozwoju stosunków między UE a Egiptem;

15. ponownie wyraża głęboką solidarność z narodem egipskim w obecnym okresie burzliwych przemian w ich kraju; apeluje o wspólną strategię państw członkowskich UE wobec Egiptu; ponownie wzywa Radę, wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i Komisję, aby w stosunkach dwustronnych z Egiptem i w ramach finansowego wsparcia udzielanego temu krajowi aktywnie działały w oparciu o zasadę warunkowości („więcej za więcej”), uwzględniając poważne wyzwania gospodarcze, przed jakimi stoi Egipt; ponawia apel o wprowadzenie jednoznacznych i wspólnie uzgodnionych wskaźników w tym zakresie; ponownie zapewnia o swoim zobowiązaniu do udzielenia narodowi egipskiemu pomocy w procesie prowadzącym do reform demokratycznych i gospodarczych;

16. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do wyjaśnienia konkretnych działań podjętych w reakcji na decyzję Rady do Spraw Zagranicznych o przeglądzie pomocy UE dla Egiptu; zwraca się w szczególności o wyjaśnienia na temat: (i) planowanego programu reformy wymiaru sprawiedliwości; (ii) unijnych programów wsparcia budżetowego; (iii) programu wsparcia handlu i rynku wewnętrznego; oraz (iv) udziału Egiptu w regionalnych programach UE, takich jak Euromed Police i Euromed Justice;

17. apeluje o wprowadzenie ogólnounijnego zakazu eksportu do Egiptu technologii inwigilacyjnych i obserwacyjnych, które mogłyby zostać wykorzystane do szpiegowania i represjonowania obywateli, a także o wprowadzenie – zgodnie z porozumieniem z Wassenaar – zakazu eksportu sprzętu wojskowego, który mógłby zostać wykorzystany do tłumienia pokojowych protestów;

18. zachęca wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, aby na kolejnej sesji Rady Praw Człowieka ONZ uzyskała poparcie UE dla rezolucji w sprawie sytuacji w Egipcie, która między innymi zainicjowałaby międzynarodowe dochodzenie w sprawie śmierci demonstrantów oraz w sprawie zarzutów wobec sił bezpieczeństwa dotyczących stosowania tortur i przemocy w ciągu ostatniego roku;

19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz prezydentowi i rządowi tymczasowemu Arabskiej Republiki Egiptu.